

perioden fra 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev der fraført kreditoplagene varer, hvoraf toldbeløbene tilsammen udgjorde 181 mill. kr. Den gennemsnitlige lagertid for kreditoplagsvarer kan anslås til lidt over 4 måneder. Når man tillige tager i betragtning, at der hengår ca. 20 dage fra et kvartals udløb, til kvartalsafregning finder sted, kan man skønsmæssigt ansætte den gennemsnitlige kredit for kreditoplagsvarer til ca. 5 måneder, og den kredit, som kreditoplagshaverne vil miste ved overgangen til den almindelige kreditordning, vil altså udgøre ca. 2 måneders kredit med en toldskyld, der på årsbasis udgør ca. 181 mill. kr., medens det øvrige erhvervsliv alene for så vidt angår tolden vil opnå ca. 3 måneders kredit med en toldskyld, der på årsbasis kan opgøres til ca. 500 mill. kr. Ved vurderingen af de økonomiske virkninger af indførelsen af en almindelig kreditordning for de nuværende kreditoplagshavere må det endvidere tages i betragtning, at de pågældende får frigjort en ikke ubetydelig sikkerhedsstilling (61,7 mill. kr. pr. 1. oktober 1967). Hertil kommer så de administrative fordele for erhvervslivet, der navnlig under et godsregistreringssystem er knyttet til en ordning med periodisk indbetaling af tolden og forbrugsafgifterne af indførte varer.

Hvis man under et godsregistreringssystem fastholder det gældende princip, at varer ikke stilles til indførerens fri disposition, før tolden og eventuelle afgifter er betalt, vil dette i sammenligning med proceduren under en kreditordning medføre en langsommere frigørelse af godset samt pålægge erhvervslivet og toldvæsenet besvær med et meget stort antal daglige betalingsekspeditioner. Såfremt man ville adskille godsfrigørelsesfunktionen og betalingsfunktionen, men dog kræve tolden og eventuelle afgifter betalt for hver enkelt varesending, f. eks. nogle få dage efter toldvæsenets meddelelse om, at godset er frigjort, ville erhvervslivet og toldvæsenet på samme måde blive pålagt et betydeligt arbejde med et stort antal betalingsekspeditioner, og toldvæsenet skulle desuden føre en omfattende kontrol med, om told- og afgiftsbeløbene nu også var blevet indbetalt i hvert enkelt tilfælde. Ved en almindelig kreditordning frigøres betalingsfunktionen fra godsfrigørelsesfunktionen. Betalingsekspeditionerne reduceres for så vidt angår tolden til f. eks. 4 årlige indbetalinger pr. virksomhed, og toldvæsenets betalingskontrol forenkles.

Ophævelsen af kreditoplagene vil desuden i sig selv medføre administrative fordele for toldvæsenet, idet denne ordning kræver en efter nutidens forhold for omfattende administration (bevillingsudstedelse, afgørelser vedrørende hvilke varer der

er kreditoplagsberettiget m. v.) og kontrol (lagerbeholdninger og regnskabsmateriale m. v.).

For en enkelt varegruppe — vin — gør særlige problemer sig gældende. Vin er hidtil i meget vidt omfang blevet hjemtaget på kreditoplag. Med henblik på modning henligger vinen på kreditoplagene i væsentlig længere tid end andre kreditoplagsvarer. Under hensyn hertil foreslås det i § 92, stk. 2, at afregningen af vintolden ligesom vinafgiften knyttes til banderoleordningen, jfr. § 27 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign.

Indførelsen af den foreslåede kreditordning vil ikke påvirke toldindtægterne på længere sigt, men i det første finansår efter ordningens gennemførelse vil toldindtægterne blive ca. 70 mill. kr. mindre, end de ville være blevet efter de hidtil gældende afregningsregler for tolden.

II. Afgiftskredit.

Ved afregning af afgifter af den indenlandske vareomsætning ydes der i almindelighed en vis henstand.

Følgende begreber anvendes ved fastsættelse af kreditter i afgiftslovgivningen:

Afgiftsperioden er den periode, som virksomhedernes opgørelse af afgiftstilsvaret omfatter. Afgiftsperioden er for de fleste punktafgifter kalendermåneden, medens den efter merværdiafgiftsloven i almindelighed er kvartalet.

Angivelsesfristen er den frist, inden for hvilken angivelsen skal være afleveret til toldvæsenet. Angivelsesfristen er for punktafgifterne overvejende fastsat til den 8. i den måned, der følger efter afgiftsperiodens udløb. Efter merværdiafgiftsloven er fristen fastsat til den 20. i den anden måned efter kvartalets udløb, således at angivelsesfristen og betalingsfristen falder sammen.

Betalingsfristen er tiden fra afgiftsperiodens udløb, til afgiftsbeløbet skal være indbetalt til toldvæsenet. Betalingsfristen er i almindelighed fastsat til en måned. For nogle afgifter er den normale betalingsfrist dog forlænget med op til 2 måneder mod sikkerhed.

Fra et rent fiskalt synspunkt vil det være ønskeligt, at betalingen indgår straks efter, at opgørelsen (angivelsen) er foretaget, og at der ikke gives længere respit, end hvad der rent teknisk må anses for nødvendigt.

De afgiftspligtige virksomheders betalingsfrist har for virksomhederne i realiteten samme virkning som et afdragsfrit lån. Hvis de afgiftspligtige virksomheder udelukkende sælger mod kontant beta-